

Sygn. akt III AUa 1334/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Ciuraszkiewicz
Sędziowie:	SSA Danuta Rychlik-Dobrowolska SSO del. Ireneusz Lejczak (spr.)
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku P. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o przeliczenie świadczenia

na skutek apelacji P. W.

od wyroku Sądu Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze

z dnia 10 sierpnia 2012 r. sygn. akt VII U 452/12

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze oddalił odwołanie wnioskodawcy P. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 1 marca 2012 r.

Sąd Okręgowy oparł rozstrzygnięcie sprawy na następujących ustaleniach faktycznych:

P. W. od dnia 7 grudnia 1986 r. do nadal uprawniony jest do świadczenia rentowego.

Decyzją z dnia 1 marca 2012 r. organ rentowy z urzędu dokonał waloryzacji świadczenia przez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 29 lutego 2012 r., czyli 536,41 zł, kwoty waloryzacji wynoszącej 53,25 zł. Świadczenie po waloryzacji od dnia 1 marca 2012 r. wynosi 589,66 zł. Rentę podwyższono do 60% zwaloryzowanej podstawy wymiaru ustalonej w części IV decyzji, to jest do kwoty 673,66 zł. Ustalona renta jest niższa od świadczenia w najniższej wysokości, wobec czego podwyższono ją do kwoty najniższej, czyli do 736,00 zł.

W świetle tych okoliczności Sąd Okręgowy uznał odwołanie wnioskodawcy za niezasadne.

Sąd I instancji wskazał, że decyzja waloryzacyjna organu rentowego z dnia 1 marca 2012 r. jest prawidłowa. Natomiast bezzasadny jest zarzut wnioskodawcy, iż w tej decyzji nie uwzględniono w podstawie wymiaru świadczenia jego dochodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, gdyż zakres tej decyzji dotyczy wyłącznie waloryzacji ustalonej już wysokości świadczenia rentowego. Zaskarżona decyzja została wydana z urzędu i nie dotyczy przeliczenia świadczenia. Także roszczenie wnioskodawcy w zakresie naprawienia szkody powypadkowej jest bezpodstawne. Sąd bowiem jest związany granicami zaskarżonej decyzji rozstrzyga wyłącznie, czy sporna decyzja jest prawidłowa, czy też nie.

Nadto Sąd I instancji wskazał, że w celu ustalenia nowej wysokości renty wnioskodawca może złożyć w organie rentowym wniosek o przeliczenie świadczenia, dołączając do niego dowody potwierdzające wysokość dochodów, które ewentualnie wpłyną na jego podwyższenie.

Powyższy wyrok zaskarżył wnioskodawca, podnosząc, że nie zostały mu doliczone dochody z działalności gospodarczej. Nadto podniósł, że długotrwałe leczenie w związku z wypadkiem przy pracy, któremu uległ w 1986 r., nie pozwala mu rozwijać działalności rolniczej. Zarzucił również naruszenie Konstytucji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja P. W. jest bezzasadna.

Należy podkreślić, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot sporu jest określony treścią decyzji organu rentowego, od której odwołanie inicjuje postępowanie przed sądem. Sądy bowiem nie działają w zastępstwie organu rentowego i nie orzekają o wniosku, ale o zasadności odwołania od konkretnej decyzji, w granicach co do przedmiotu oraz zakresu rozpoznania wyznaczonych przez treść decyzji. Oznacza to, że przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie zmiany stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ nie decydował.

Zaskarżona przez wnioskodawcę decyzja organu rentowego z dnia 1 marca 2012 r. dotyczy waloryzacji jego świadczenia rentowego.

Waloryzacja w istocie sprowadza się do podwyższenia świadczenia, przy czym w 2012 r. obowiązywała waloryzacja kwotowa. Jak wynika z akt sprawy organ rentowy w decyzji z dnia 1 marca 2012 r. dokonał waloryzacji kwotowej świadczenia rentowego wnioskodawcy. Waloryzacja ta została przeprowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami, tym samym należy uznać, że zaskarżona decyzja w tym zakresie jest prawidłowa i tym samym słusznie Sąd I instancji oddalił odwołanie wnioskodawcy.

W świetle tych okoliczności zarzuty wnioskodawcy należy uznać za nietrafne. Tym bardziej, że nie odnosiły się do sposobu przeprowadzenia waloryzacji jego świadczenia przez organ rentowy. Jak bowiem wynika z treści apelacji wnioskodawca podnosił, że nie uwzględniono jego dochodów z działalności gospodarczej oraz że wskutek wypadku przy pracy z 1986 r. jego stan zdrowia stale się pogarsza, co nie pozwala mu rozwijać działalności rolniczej. Jeżeli chodzi o kwestię powyższych dochodów, to w aktach sprawy brak jest jakichkolwiek dokumentów potwierdzających ich uzyskanie. Brak jest również wniosku o ich uwzględnienie. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostaje także kwestia stanu zdrowia wnioskodawcy, a ewentualne roszczenia odszkodowawcze z powyższych względów, nie mogą być przedmiotem niniejszego postępowania sądowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację wnioskodawcy jako bezzasadną.

R.S.